

***Premierløjtnant
Erik Bennike
1918-1945***

*Til minde om premierløjtnant Erik Bennike,
der faldt under modstandskampen i 2. verdenskrig*

Premierløjtnant Erik Bennike

1918-1945

Forfatter: Kaptajn Siems Siemssen, 2018 & Nationalmuseets Modstandsdatabase
Redaktør: Oberst Nicolas T. Veicherts
Oplag: 1. udgave, 1. oplag
Foto: Forsvaret
ISBN: -
Tryk: Rosendahls a/s
Antal: 200

Forord

Den 18. april 1945 gav Erik Bennike sit liv for, at to kammerater og modstandsfolk kunne slippe væk fra tyskerne. Dermed indskrev han sig i rækken af danske hærofficerer, der viste mod og lederskab, da det gjaldt.

Erik Bennike var premierløjtnant fra Hærens Officersskole, hvor han bestod som nummer 1 ud af 42 på Årgang 1937. Senere uddannede han sig også til bygningsingeniør.

Han kom fra en officersfamilie gennem flere generationer, hvorfra også hans far, oberst Bennike, var aktiv i modstandsbevægelsen.

Hærens Officersskole har en lang og fornem tradition for at uddanne linjeofficerer til forsvar af nationen og forsvar af danske værdier. Og en stærk tradition for at opkalde kadetårgange efter officerer, der med deres personlige eksempel har gjort det særlig godt.

Premierløjtnant Bennike er en af de officerer og et af de navne, der, i selskab med premierløjtnant Anker, oberst Paludan-Müller, major Storrud, kaptajn Damholt og premierløjtnant Pløger, viser vejen for fremtidens officerer i Hæren.

Æret være Erik Bennikes minde.

Oberst Nicolas T. Veicherts

Chef for Hærens Officersskole

Erik Bennike blev født den 19. januar 1918 og var officer, civilingeniør og modstandsmand. Erik blev student med udmærkelse fra Aalborg Katedralskole i 1935 og drog straks herefter til søs som kahytsdreng på motorskibet *Malaya* til Østasien. Livet på havet varede dog ikke længe, og allerede året efter var han igen hjemme i Danmark og blev rekrut ved 1. Bataljons 2. Kompagni. Herefter kom han på officersskole, hvor han i sommeren 1939 bestod som nummer 1 ud af 42 officersaspiranter.

At Erik Bennike valgte officersvejen overraskede ingen. Hans bedstefar, oberstløjtnant Henrik Ferdinant Bennike (1852-1923), fik fire sønner:

- Oberst Helge Bennike (1886-1964)
- Præst Holger Bennike (1898-1990)
- General Vagn Bennike (1888-1970)
- Oberst Ove Bennike (1898-1976)

Bennikes militære karriere

Ikke lang tid efter Bennikes udnævnelse forsøgte han at stikke af for at deltage som frivillig i den finsk-russiske vinterkrig. Han blev dog opdaget og måtte vende slukøret hjem.

Den 9. april 1940 fulgte han med sin far, oberst Helge Bennike, og hele 4. regiment til Sverige. Obersten havde forudset tyskernes invasion og ønskede at sende sine mænd i krig mod tyskerne, men Danmark overgav sig. Eftersom han ikke ville kunne tilsidesætte en lovlig given ordre, og sende sine mænd i kamp alligevel, tog han dem i stedet på en udflugt til vores naboland. Obersten formodede, at Sverige ville blive inddraget i krigen, og på den måde kunne de kæmpe mod tyskerne. De godt 400 mand blev kortvarigt interneret under lempelige forhold, men da de erkendte, at Sverige ikke agtede at deltage i krigen, drog de hjem i juni 1940.

Både far og søn var dybt skuffede over den manglende mulighed for at kæmpe for deres fædreland. Erik Bennike besluttede sig for at studere til bygningsingeniør, samtidigt med at han forrettede tjeneste som premierløjtnant. Efter eksamen trådte han i marts 1943 ud af hærens rækker.

Til højre: Mindetavle på Hærens Officersskole, Frederiksberg Slot

Premierløjtnant Erik Bennike 1918-1945

Modstandskampen

Efter Helge Bennikes ”udflugt” til Sverige fik han ry for uregerlighed, men blev officielt tilgivet. Han fastholdt derfor jobbet som regimentschef og brugte denne position til at tilsidesætte våben til brug mod tyskerne.

Den 29. august 1943 gik både far og søn under jorden fremfor at blive interneret af tyskerne. De to hjalp jøder til Sverige, imens de forberedte sig på, at Helge Bennike ligeledes skulle afsted. Det forventedes nemlig, at han skulle lede arbejdet med opbyggelsen af en dansk styrke (der senere blev til den Danske Brigade), men han blev senere vraget til fordel for generalmajor Knudtzon. Obersten valgte derfor i stedet at slutte sig til de norske styrker i Sverige. Erik Bennike blev i Danmark og fortsatte modstandskampen herfra. Det lykkedes ham at hente nogle af de våben, som hans far havde fjernet fra den tyskbesatte Roskilde kaserne, og skjule dem i Nordvestsjælland i foråret 1943.

I efteråret 1943 valgte formanden for Polyteknisk Forening, Mogens Bjerresø (1920-1997), at oprette en *Polyteknikerafdeling* med 3 kompagnier under Den lille Generalstab. Bennike og hans ven, sekondløjtnant Svend Erik Mikkelsen (1917-1944), var de drivende kræfter i oprettelsen af denne nye afdeling.

I 1944 tog Erik Bennike til Jylland, hvor hans farbror, Vagn Bennike, var leder af modstandsarbejdet. Planen var, at Erik skulle virke som sprængningsinstruktør og leder af en officersgruppe under Den lille Generalstab.

Bennike startede sit eget firma, A/S Terma, i efteråret 1944. Firmaet fungerede som dækorganisation for bestilling af enkeltdele, der kunne bruges til fremstilling af våben. De fremstillede primært håndgranater, maskinpistoler og enkelte flammekastere. I midten af april 1945 flyttede firmaet sit kontor til Silkegade i København.

Bennikes død

Den 18. april 1945 kom der to mænd ind på Bennikes kontor. De kom fra Birkedal-gruppen, der hørte under det hemmelige tyske statspoliti, Gestapo. De var der for at arrestere to medarbejdere på fabrikken, der fremstillede våben i baglokalet. Fremfor at lade de to mænd arrestere kastede den ubevæbnede Bennike sig over de to mænd. Det kom til håndgemæng, hvor Bennike blev skudt, dødeligt såret. Det lykkedes de to medarbejdere at slippe bort.

Erik Bennike er begravet på Gentofte Kirkegård.

Bennikes gravsten

English resumé

Erik Bennike was born on 19 January 1918 and was an officer, engineer and resistance fighter. He finished the Army Officers' School in 1939 as number 1, out of 42 officer aspirants. He tried to participate in the Finnish-Russian Winter War as a volunteer but was discovered and had to return home. He was disappointed not to be able to take part in the war against the Germans and therefore became a resistance fighter along with his father.

Bennike and his friends retrieved the weapons that his father had illegally removed from the German-occupied Roskilde barracks and hid them in Northwest Sjælland in the spring of 1943.

In the autumn of 1943, the chairman of the Polytechnic Association established a Polytechnic Department with 3 companies under the *Small General Staff*. Bennike was one of the driving forces behind the creation of this new department.

Bennike started his own company, A / S Terma, in the autumn of 1944. The company functioned as a tire organization for ordering individual parts that could be used to manufacture weapons. They mainly made hand grenades, machine guns and some flamethrowers. In mid April 1945, the company moved its office to Silkegade in Copenhagen.

Bennike's death

On 18 April 1945 two men from the Birkedal group entered Bennike's office. They were there to arrest two workers at the factory who were making illegal weapons in the back room. Instead of having the two men arrested, the unarmed Bennike threw himself at the two men. It came to hand-to-hand fighting where Bennike was shot and fatally wounded. The two employees managed to escape.

Erik Bennike is buried at Gentofte Cemetery.